

Ügyszám: <i>IV/1358-J/2016</i>	
Érkezett: 2016 OKT 24.	
Példány: <i>3</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>Ø</i> db	<i>51</i>

Magyarország Alkotmánybírósága részére
1015 Budapest, Donáti út 35-45.

Dr. Bitskey Botond Úr
Főtitkár részére

Ügyszám: IV. 1358-3/2016

Tisztelt Főtitkár Úr!

Fenti ügyszám alatt jegyzett alkotmányjogi panasz indítványunk vonatkozásában – melyben ügyfelünk érdekében nyújtottuk be a kérelmet – t. Főtitkár Úr hiánypótló felhívására tisztelettel az alábbiakat adjuk elő.

Az alkotmányjogi panasz indítványunkban az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdését hívtuk fel, melynek rendelkezését – álláspontunk szerint – a Kúria megsértette. Az Alaptörvény ugyanis rögzíti a jogorvoslathoz való jogot, mely a megelőző háromfokú bírói eljárásban a rendkívüli perorvoslati szakaszban, a Kúria 2. számú végzése nyomán sérült a felperes esetében.

Álláspontunk szerint a Pp. háromfokú eljárásban biztosítja a jogorvoslati jogot. Az első- és a másodfokú bíróság a felperes – álláspontunk szerint megalapozott – követelését elutasította, ezért igénybe kellett venni a rendkívüli perorvoslati lehetőségként a felülvizsgálati eljárást is. A felülvizsgálati kérelmet benyújtottuk, amely tartalmilag és formailag is megfelelt a törvényi előírásoknak. A felperes, ha a felülvizsgálati kérelme *érdemben* került volna elbírálásra, akkor a Kúria határozata – ismerve a Kúria ítélezési gyakorlatát, amely a tárgyi, vagy ahhoz hasonló ügyekben hozott döntések nyomán alakult ki – a felperesre kedvezőbb döntést eredményezett volna közbenső ítélet formájában, így a felperes a további kárigényének érvényesítésétől sem lenne megfosztva. Alapjogi érvelésünk szerint – melyet az alkotmányjogi panasz indítványunk 4. pontjában részletesen fejtettünk ki – tehát a Kúria 2-es számú végzése az alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésébe ütközik, mivel nem valós formai kifogások alapján utasította el a felperes felülvizsgálati kérelmét, és nem bocsátkozott annak érdemi vizsgálatába. Álláspontunk szerint a Kúriának a jogszerűen benyújtott felülvizsgálati kérelem keretei között érdemi határozatot – a felperesi petícióm szerint – közbenső ítéletet kellett volna hoznia, azonban a Kúria az alkotmányjogi panasz indítványunkban kifejtettek szerint tévesen, hivatából utasította el a felülvizsgálati kérelmet, mert nem olvasta ki belőle a felperes jogszabálysértésre való konkrét, szabálymegjelölést is tartalmazó hivatkozását.

Álláspontunk szerint tehát a Kúria a támadott végzésével megsértette a felperes jogorvoslati jogát, ezért kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria végzését szíveskedjen megsemmisíteni és lehetővé tenni azt, hogy a felülvizsgálati kérelmet a Kúria *érdemben* bírálja el.

Az indítványozó panaszának egyértelműsítése érdekében tisztelettel az alábbi, két bekezdésben kiemeljük az alkotmányjogi panasz indítványunk 4. pontjából azt a hivatkozásukat, amelyre alapítjuk a Kúria támadott végzésének Alaptörvény ellenességét.

„A Kúriának a felülvizsgálati kérelmet hivatalból való elutasítása sérti a Pp.-ben szabályozott eljárásjogi szabályokat is. A Pp. 3. § (2) bekezdése szerint a beadványokat nem alakszerű megjelölésük, hanem *tartalmuk szerint* kell elbírálni, és ebben a körben a Pp. nem tesz különbséget a szerint, hogy a fél saját maga, vagy jogi képviselő igénybevitelével érvényesíti jogait. Az az előírás, mely szerint a felülvizsgálati eljárásban jogi képviselő közreműködése kötelező, még nem annulálja a Pp. 3. § (2) bekezdésében elvi értelemben megfogalmazottakat, melyeket tovább erősít a Pp. 270. §-ának (1) bekezdésének második fordulata, mely szerint a felülvizsgálati eljárás során a *Kúria általános szabályok megfelelő alkalmazásával jár el*.

Indítványozó tisztelettel állítom, hogy a felülvizsgálati kérelmem a felülvizsgálatra alkalmas volt, abban kifejezetten és az indokolásban pontosan megjelölésre kerültek azok a jogszabályok, amelyeknek megsértését a felperes kifogásolta. Felperesi álláspont szerint az általam benyújtott felülvizsgálati kérelem megfelelt a Pp. 270. § (2) bekezdésének, mivel a jogszabálysértésre történő hivatkozás a felülvizsgálati kérelem 3. oldalának 4. bekezdésében (KRESZ 1. függelék III. b.) ill. a beadvány utolsó bekezdésében (Ptk. 346. § (2) bekezdésére történő hivatkozással) kifejezetten megvalósult. Ezért a Kúria megalapozatlanul ítélte meg a felülvizsgálati kérelmet úgy, hogy az alkalmatlan az érdemi elbírálásra. A jogszabálysértésre vonatkozó hivatkozás *formáját* a Pp. nem írja elő, azonban a felülvizsgálati kérelemből a felperes által az alsóbb fokú bíróságok döntését érintő jogszabálysértés ténye és a konkrét jogszabály megjelölése megtörtént a hivatkozottaknak megfelelően. Álláspontom szerint a felülvizsgálati kérelmemben tartalmilag helyesen hivatkoztam a jogszabálysértés tényére, ezáltal – összhangban az analógiaként felhívott, Pp. 272. § (2) bekezdésének megengedő szabályára, mely szerint nincs helye a felülvizsgálati kérelem elutasításának még tévesen megjelölt jogszabályhely esetén sem – tehát nem volt helye a rendkívüli perorvoslatom hivatalból történő elutasításának.”

A továbbiakban tisztelettel nyomatékosítjuk, hogy a pertörténet összefoglalása során természetesen az első- és másodfokon eljáró bíróságok döntését is kifogásoljuk, de a Kúria 2-es számú végzése volt az, amelyik megsértette a felperesnek az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogát, melynek orvoslását várjuk az alkotmányjogi panaszunk elbírálása során.

Budapest, 2016. október 19.

Tisztelettel:

